

[Ole Bjørn Kraft.]

selv om vi er villige til en hurtig Udvalgsbehandling, at udbede os Oplysninger om, hvorledes man i vore Nabolande, Norge, Sverige og Finland, har behandlet denne Sag. Der er saa mange alvorlige Spørgsmaal knyttet til den, at selv om Tiden har Hast, vil det være nødvendigt i Udvalget at søge dette Spørgsmaal mere indgaaende belyst, end det er Tilfældet i selve det fremsatte Lovforslag og i den Tale, som har ledsaget det. Efter vor Opfattelse rejser der sig paa en lang Række Omraader vigtige Spørgsmaal, der maa undersøges: hvilken Indflydelse Lovforslaget vil faa paa vor handelspolitiske Stilling, hvilke Vanskeligheder det kan tænkes at ville medføre for en Række Virksomheder og for Eksporsten fra Dele af Landet først og fremmest, for hvilke denne Eksport er af ikke ringe Betydning.

Der er jo ingen Tvivl om, at de Beslutninger, som her bliver vedtaget, vil faa Virkninger for mange Enkeltpersoner her i Landet, og det maa undersøges, hvordan deres Stilling vil blive, og hvilket Ansvar der i givet Tilfælde kan lægges paa Staten. Vi beder derfor om, at der i Udvalget vil blive Mulighed herfor, saaledes at Sagen kan ligge fuldt belyst og Omfanget og Rækkevidden af den Beslutning, vi træffer, kan staa klart for Folketinget i det Øjeblik, den bliver truffet.

Men jeg vil slutte, saaledes som jeg begyndte, med at understrege, at de kritiske Bemærkninger, som er fremsat, de Punkter, som har været hævdet, intet har at gøre med det principielle og grundlæggende: at Det konservative Folkeparti er enigt med alle danske Partier i, at de Forpligtelser, som flyder af Pagten, skal opfyldes.

A. M. Hansen: De Spørgsmaal, der rejser sig og allerede er rejst ved Behandlingen af dette Lovforslag, vil sikkert bedst kunne drøftes i et Udvalg, og da der nu er fremsat Ønske om Nedsættelse af Udvalg, skal jeg, idet jeg henviser til den højtærede Udenrigsministers udførlige Forelæggelsestale, nøjes med paa nærværende Tidspunkt at anbefale en hurtig og velvillig Behandling af det foreliggende Lovforslag.

Pürschel: Jeg anser den foreliggende Situation for saa vigtig, at jeg gerne vil have Lov til at gøre nogle Bemærkninger inden for det korte Tidsrum, der staaer til Raadighed, og som forhindrer en virkelig fyldestgørende Belysning af Emnet, det kan kun blive til nogle Antydninger, og jeg skal

gøre disse Antydninger meget korte. Først vil jeg dog bemærke med Hensyn til den Hast, man har her, at hvis jeg har forstaaet Udenrigsministeren rigtigt, skal Svaret afgives — var det ikke den 28. d. M.? (*Borgbjerg:* Den 18.) . . . den 18., saaledes at der er Tid til at faa en dog nogenlunde passende Udvalgsbehandling. Jeg er ogsaa ganske enig med mit Partis Ordfører i, at det var ønskeligt, at Partierne havde faaet noget mere Tid til at drøfte dette Forslag, inden man krævede det til første Behandling.

Der staaer i Almindelig borgerlig Straffelovs § 109 under Punkt 3 en Bestemmelse, hvor der sættes Straf for den, der overtræder Bestemmelser eller Forbud, som i Henhold til Lov maatte være givet bl. a. til Gennemførelse af Statens Forpligtelser i Henhold til Folkeforbundspagten i Anledning af mellemfolkelige Stridigheder. Denne Bestemmelses Historie viser ganske klart, at det har været Lovgivningsmagtens Hensigt ved Indsættelse af Ordet „Lov“ at bevare Lovgivningsmagtens Indflydelse paa disse Forhold. Man var betænkelig ved den Lov, man havde givet i 1914 ved Krigens Begyndelse, hvor man havde givet disse Paabud en ganske almindelig Karakter. Professor Torp vender sig derimod i sit Udkast af 1917 og indsætter, at det skal ske ved kongelig Anordning, hvorved der indføres en væsentlig Begrænsning. I det af Justitsminister Steincke fremsatte Lovforslag ændres Ordet „kongelig Anordning“ til „Lov“, og dette bliver derefter staaende. Denne Bestemmelse er det, man kalder en Blanketbestemmelse, og nu opfylder Regeringen dette paa den Maade, at den giver en ny Blanketbestemmelse, idet den nemlig giver Administrationen en ganske almindelig Beføjelse til at træffe Foranstaltninger i Henhold til den Lov, der er fremsat.

Jeg kan ikke se rettere, end at man her handler fuldkommen i Strid med det, som var Straffelovens Forudsætning paa dette Punkt; og naar man saa tilmed giver denne Lov en saadan Karakter, at den har Gyldighed ikke blot for den aktuelle Konflikt, men for al Fremtid, saaledes som det allerede er fremhævet baade af Venstres Ordfører (Krag) og mit Partis Ordfører (Ole Bjørn Kraft), synes jeg nok, dette er et meget karakteristisk Eksempel paa, hvorledes man fra radikal og socialdemokratisk Side ser paa den Slags Ting, naar man sidder med Magten.

Ved denne Lov, hvis den altsaa gennemføres i den Skikkelse, Forslaget har, giver man Regeringen frie Hænder til Fortolkning af Folkeforbundspagtens § 16, der